

РЕШЕНИЕ

№ 1092

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11689** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” на „Държавна агенция за метрологичен и технически надзор“ /ГД „ИДТН” на ДАМТН/, срещу Решение от 10.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 14512/2020 г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № НП-124/21.09.2020 г., издадено от заместник председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева за нарушение на чл. 7а, т. 1 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори /НБЕТНА/.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Твърди се, че щом едно лице се ангажира с поддръжката на дадено съоръжение с повишена опасност, то дължи грижа много по- висока от грижата на добрия търговец и не следва да се прилага чл. 28 от ЗАНН. Моли се да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се потвърди Наказателно постановление № НП-124/21.09.2020 г., издадено от заместник председателя на ДАМТН.

В съдебно заседание касаторът не се представлява В писмени бележки моли касационната жалба да бъде уважена, а решението на СРС отменено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответната страна.

Ответникът по касационното оспорване, в съдебно заседание се представлява от адв. Р., който излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноси по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а обжалваното решение намира за правилно. Административен съд – София - град, X касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество същата е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна, Софийският районен съд е приел за установено следното: Н. Р. Т.“ Е. притежава удостоверение № С-822/30.08.2016 г. за извършване на дейности по поддържане, ремонтване и преустройство на асансьори. Дружеството имало сключен договор от 01.04.2017 г. за сервизно обслужване и ремонт на електрическите асансьори, монтирани в жилищен блок № 73, вход единствен в[жк]в [населено място]. През 2020 г., както е отразено в дневника на асансьорната уредба, били осъществявани ежемесечни проверки /текущо сервизно обслужване, профилактичен преглед, текущо обслужване, функционален преглед, техническа проверка/. Съгласно ревизионен акт №7 - за извършен периодичен технически преглед на 10.04.2020 г., всичко в проверената асансьорна уредба било в изправност. На 25.05.2020 г. живуща на горепосочения адрес изпратила по електронен път в ДАМТН сигнал, който бил заведен на 26.05.2020 г., за настъпила на 18.05.2020 г. повреда на малкия /пътнически асансьор/, в който съобщила, че и големият /транспортен- товарен асансьор/ бил засядал. Въз основа на сигнала след 10 дни - на 04.06.2020 г., била извършена проверка - внезапен технически преглед на експлоатиращия се електрически асансьор с рег. №700АС 10679, от инспекторите при ИДТН - Н. Б. и Д. Е., в присъствието на Н. П. - управител на поддържащата фирма [фирма] и С. М. - председател на етажната собственост на посочения адрес. При проверката, чрез изпитване с тежести, които не били тарирани и нямали обозначение за тегло, било установено неработещо устройство за контрол на товара- неизправност по чл.10, ал.1, т.14 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори, като инспекторите направили констатация, че асансьорът не е годен за безопасна експлоатация и той бил спрян от експлоатация, което било отразено в ревизионен акт №8/04.06.2020 г., подписан от всички участващи при проверката и присъстващи на нея лица - в т.ч. и от домоуправителя С. М.. На следващия ден- 05.06.2020 г. инспектори осъществили извънреден преглед на спрения асансьор, без използване на тежести. В съставения ревизионен акт №9/05.06.2020 г. отразили, че устройството за контрол на товара работи, сменено е въжето, блокировките са изправни, т.е., че е отстранена причината, поради която провереният асансьор е бил спрян и че може да бъде пуснат в експлоатация, което било направено, за което бил съставен ревизионен акт №10/05.06.2020 г.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 91 от 07.08.2020 г., за нарушение на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, за това, че на 04.06.2020г., в качеството си на поддържаща фирма [фирма] не е уведомила писмено ползвателя и е допуснала експлоатация на асансьор с рег. № 700АС10679, монтиран в посочения жилищен блок, с констатирана неизправност по чл.10, ал.1, т.14 от Наредбата за безопасна експлоатация и технически надзор на асансьори. Въз основа на акта е издадено и НП. За да отмени НП-то, районният съд е приел, че [фирма] е осъществило от обективна страна състав на нарушение по чл. 7а, т.1 от НБЕТНА, но е приложил чл. 28 от ЗАНН, като е изложил мотиви относно маловажност на деянието.

Решението съдът намира за правилно като краен резултат.

В АУАН и в НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, съгласно която „Лицата, които поддържат асансьори, са длъжни да уведомяват писмено ползвателите им и да не допускат експлоатацията на асансьорите, когато асансьорите престанат да съответстват на нормативните изисквания за устройство или безопасна експлоатация и/или са констатирани неизправности по чл. 10, ал. 1“.

Разпоредбата пък на чл. 9, ал. 1 от НБЕТНА установява в детайли задълженията на лицата, които поддържат асансьори. Едно от тях е посочено в точка две на същата разпоредба, а именно да извършват функционални проверки за изправността и действието на асансьора и предпазните му устройства съгласно приложението. Съгласно разпоредбите функционалните проверки и техническото обслужване на асансьорите се извършват в срокове и по ред, определени в инструкциите на производителя. Ако в инструкцията не е определен срок за функционалните проверки, те се извършват най- малко веднъж на 30 дни.

Събраните в хода на делото гласни и писмени доказателства установяват по категоричен и несъмнен начин, че в случая дружеството не е нарушило това си задължение, като преди датата на внезапната проверка 04.06.2020 г., а именно при извършената на 10.04.2020 г. ревизия на асансьора, механизмите на процесното съоръжение са установени за изправни. При това положение дружеството [фирма] не е могло да знае за възникналата неизправност, за да уведоми за това живущите.

В този смисъл настоящата касационна инстанция намира, че деянието на дружеството не би могло да осъществи хипотезата на чл. 7а, т. 1 от НБЕТНА, доколкото за да се изисква от ползвателя изпълнение на задължението да не се допуска експлоатация на асансьор, за който е установена техническа неизправност, то същият следва да има знанието за това. В случая доколкото служителите на ДАМТН, при извършената от тях проверка на 04.06.2020 г. са установили неизправността, именно те са уведомили домоуправителя и ползвателите и са връчили копие от съставения ревизионен акт. Предвид това деянието е несъставомерно от обективна страна.

Не се споделят правните изводи на СРС относно маловажност на нарушението доколкото се касае за съоръжения с повишена опасност за здравето и живота на гражданите, като деянието не разкрива по- ниска от типичната степен на обществена опасност за този вид.

С оглед изложеното, настоящият състав намира, че следва решението на СРС да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, като основателно се преценява искането на ответника за присъждане на съдебно-деловодни разноски, сторени пред касационната инстанция. Същите са доказани в размер на 375 лв. - договорено и платено адвокатско възнаграждение,

съобразно представен договор за правна защита и съдействие, с данни, че същото е внесено. Размерът на адвокатското възнаграждение не е прекомерен, предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия. Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 14512/2020 г.

ОСЪЖДА ГД „ИДТН” на ДАМТН да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 375,00 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: